

سخن مدیرمسئول

اخيراً یادداشتی در وبگاه میراث مکتوب گذاشتم و در آن سرگذشت انصراف آینه میراث را از علمی پژوهشی شدن اعلان کردم. برای آن که بیشتر اطلاع رسانی شود به سفارش دوستان، در گزارش میراث سخن مدیرمسئولش کردم، بنابر این علاقه‌مندان به موضوع را به این دو منبع ارجاع می‌دهم.

داستان بلیه سیطره کمیّت و غلبه ظاهر بر کیفیت، خدا داند تا کی و کجا خواهد کشید. دلیلش هنوز روشن نشده و تا چنین است، هم با دست خود جامعه را از افراد با استعداد و توانمند محروم کرده‌ایم و هم جامعه را از افراد ظاهرالصلاح ناتوان مشحون نموده‌ایم. هم افراد جویای نام را مفتون کرده‌ایم و هم اشخاص در سودای مال را راغب ساخته‌ایم، کسانی که برای ارتقا دست به انتحال می‌زنند و مقاله‌ای را به برکت اطلاعات پراکنده در فضای بی در و پیکر اینترنت جفت و جور می‌کنند تا رتبه علمی مورد نظر را دریافت کنند، یا در کنار نام استادی قرار می‌گیرند و کسی هم نخواهد پرسید استاد محترم چه نقشی در کار او داشته، تازه اگر کار حاصل زحمت نویسنده باشد.

چندی پیش خدمت دانشمندی با فضل و دانش بودم که از قضا مدرک دکتری ندارد، طبعاً تاکنون برای هیأت علمی شدن از او دعوتی به عمل نیامده است، کسی که در رشته خود نظیر ندارد. همین استاد با چندین قراردادی که دارد، به زحمت امرار معاش می‌کند. نکته‌ای گفت و آه از نهادم بیرون آمد. اخیراً یکی از شاگردانش

که در منزل شاگردی استاد را می‌کرده، عضو هیأت علمی شده و از دریافتی ماهی نزدیک دو میلیون تومان خبر داده و با نقل این موضوع، آن عالم عامل را رنجانده بود.

غرض این که این استاد ۷۰ ساله با آثار پژوهشی ارزشمند که بیش از ۳۰ عنوان کتاب و دهها مقاله دارد، چون مدرک دکتری ندارد پس از حقوق متناسب با علم و آثار علمی‌اش نباید برخوردار باشد.

در حال حاضر وظیفه حرفه‌ای اهل علم و فرهنگ است که تا می‌توانند در باره این دست موضوعات قلم بزنند تا صاحب همتی به داد اهل علم بی‌مدرک برسد و حق افراد بی‌مایه‌ای را که یک شبه ره صد ساله می‌پیمایند کف دستشان بگذارد.

اما کاری که از دست من و شما بر می‌آید این است که آثار و کتابهایی که ناپرده رنج چاپ می‌شوند را نقد و بررسی کنیم به این اعتقاد که نه ناشر می‌داند این کتاب چه گونه بر ساخته شده که غالباً ناشران کارهایشان را داوری نمی‌کنند و بدین روی در مظان چنین خطراتی هستند و نه بعضاً اهل فرهنگ و هنر کتاب می‌خوانند که بفهمند این کتاب، متاع کجایی است. این موضوع مهم و در عین حال پر خطر، ما را بر آن داشت که داستان نقد و انتقاد کتاب را در نشریات خود جدی بگیریم. اکنون ویژه نامه نقد کتاب در گزارش میراث آماده چاپ شده و ویژه‌نامه‌ای نیز در موضوع کتاب‌سازی و پخته‌خواری در حال آماده شدن است. تاکنون ۲۰ گفت و گو هم با پژوهشگران حوزه تصحیح متون در باره علل و عوامل پیدایش کتاب‌سازی و راههای برون رفت از این معضل فرهنگی انجام داده و در وبگاه میراث مکتوب درج کرده‌ایم و در گزارش میراث هم منتشر خواهد شد.

بنابر این باید برای باز کردن مچ کتاب‌سازان، نشریات دانشگاهی و مؤسسات علمی دلسوز در نقد کتابهای منتشره بسیج شوند تا شاهد نباشیم فلان کتاب کذایی، جایزه فلان گرفت یا فلان مقاله در نشریه علمی پژوهشی چاپ شد یا فلان استاد با همکاری دانشجویش مقاله‌ای را منتشر کرد بی آنکه کسی معترض او شود.

برای ما مایه مباهات است که دو مجله آینه میراث و گزارش میراث، مورد توجه و استقبال علاقه‌مندان دانش قرار گرفته است. اگر توصیه مرحوم استاد افشار نبود، تعریف و تمجیدهایی را که به دفتر مجله می‌رسد منتشر می‌کردیم. تنها یک مورد را ذکر می‌کنم. اخیراً آقای دکتر سید حسین نصر در یادداشتی کوتاه، ضمن تحسین علمی بودن این دو نشریه، سفارش کردند علمی بودن این دو نشریه را حفظ کنیم.

به هر روی، اگر چه بسیاری از عزیزان وقتی پاسخ رد دریافت می‌کنند، از ما رنجیده می‌شوند ولی ما به دوستان اطمینان می‌دهیم که داوران علمی این مؤسسه، هیچ گاه در جریان نام آنها قرار نمی‌گیرند و بر اساس دانش و تخصص خود مقالات را داوری می‌کنند. البته ممکن است سلیقه داوران تفاوت داشته باشد و همان مقاله در مجله دیگری پذیرفته شود.

